

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 211.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939045040.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

En Aften var han gaaet alene ud for i Ro at kunne overlade sig til de ubehagelige Betragtninger, som han ikke var istand til at banlyse fra sit Sind. »Jeg har været en Drømmer og Sværmer alle mine Dage!« tænkte han. »Og Ulykken var at jeg fandt En, der var endnu mere sværmerisk end jeg. Fik hun mig ikke til at vende op og ned paa Tilværelsen, saa jeg tog Drømmen for Virkelighed, og Virkeligheden - for Løgn og Tant, som det ikke er værd at tage op paa Gaden! - Meget er den rigtignok ikke værd!« vedblev han med et Suk - »men havde vi holdt os til den, havde Tyra aldrig begaaet en saa skrækkelig Handling, og jeg maatte ikke i dette Øieblik anklage mig selv som - en Forfører! - Hvorledes vilde en Anden have handlet i mit Sted? - Hun var saa ung, saa rigt begavet med alt hvad der i Sandhed gjør Kvinden uimodstaaelig - hvor vidt forskjellig fra vore Toiletheltinder, der aagre med deres Yndigheder for at vinde Herredømme over Hjerterne, mens man kan træde deres Rettigheder og Menneskeværd i Støvet, uden at de knye - før Emancipationen kommer i Mode! Hun manglede rigtignok deres tamme Elskværdighed og forstod sig kun lidt paa deres forlorne Kunster - hun var en af de sjeldne Naturer, der forstaae at elske og formaae at hade! Da jeg saae hende, bildte jeg mig ind at møde en af Oldtidens Sagnheltinder - alle mine Drengphantasier levede op igjen! Og hun - istedetfor at lee mig ud] - manede dem frem og levendegjorde dem ved den forunderlige Sympathie, der altid lader den ene Phantast finde den anden - og viste mig denne Drømmeverden som det forjættede Land, Menneskeheden gennem al sin Splid og Forvirring, valfarter til. Herregud - Tanken derom forvirrer mig endnu - det Hjernesvind formaaer dog, hvad intet i Verden senere er istand til: at gjøre lykkelig! Dersom hun levede kunde hun maaskee endnu faae mig forvandlet til en ny Don Quixote, der jager Verden rundt paa sin Kjepehest, for at realisere Idealet. Stakkels Tyra!! - De Idealer har ogsaa Fanden skabt, for at bilde Skillingen ind at den er slaaet til en Daler!«